

Schiller Instituttets diplomatisk seminar i København: Stop drabene, genopbyg Gaza og regionen med 'Oase-planen'

af Michelle Rasmussen og Marcia Merry Baker

9. maj – Schiller Instituttet i Danmark afholdt den 8. maj et seminar i København for det diplomatisk samfund og andre gæster med temaet "Stopdrabene og begynd at genopbygge Gaza og regionen med Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling." Fire ambassadører og mange andre diplomater kom personligt fra tolv ambassader, som repræsenterede Sydvestasien og Nordafrika, nationer andre steder i Asien og Afrika samt Vesteuropa.

Publikum var intenst engageret i løbet af de tre timer, hvor de hørte de spændende præsentationer og deltog i dialogen, hvis fokus både var at bidrage til en øjeblikkelig afslutning på død og ødelæggelse i Gaza og at skitsere en udviklingsvej.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, var ordstyrer og fremhævede Schiller Instituttets aktuelle indsats i mange lande for at fremme dialogen om begrebet "fred gennem udvikling" i Palæstina, Israel og globalt for at bidrage til en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig verdensarkitektur.

Den 13. april afholdt Schiller Instituttet internationalt en daglang online-konference, som nu er tilgængelig i videoarkiv, med titlen "[Oase]-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Siden februar har en 14-minutters

video cirkuleret om "Oase-planen".

Kort fortalt går konceptet ud på, at udvikling af infrastruktur til at levere pålideligt vand, strøm, transport, sundhedspleje, boliger og andre basale ting til støtte for moderne agroindustriell aktivitet er grundlaget for sikkerhed af gensidig interesse. I Trans-Jordan indebærer det opførelse af nye vandledninger og nuklear afsaltning, nye højhastigheds-jernbanelinjer, der forbinder Afrika, Asien og Europa, rigelig elektricitet og meget mere.

I 1975 præsenterede statsmanden og økonomen Lyndon LaRouche (1922-2019) denne tilgang som "Oase-planen" for Sydvestasien, da han besøgte regionen, og samme år udsendte han også sit forslag til finansiering af "Den Internationale Udviklingsbank".

Schiller Instituttets invitation til hele det diplomatiske samfund i København opfordrede til diskussion af et nyt paradigme i denne ånd:

"Død, ødelæggelse og sult er blevet brugt som krigsvåben; økonomisk udvikling skal bruges som et fredsvåben: til at forvandle sværd til plovskær. Vi må alle handle nu for at stoppe drabene og starte genopbygningen.

Schiller Instituttets seminar i København vil være et vigtigt bidrag til dialogen om, hvordan vi kan bringe fred og velstand til denne lange lidende del af verden og indlede et nyt paradigme for internationale relationer."

Et videoarkiv på engelsk fra arrangementet den 8. maj i København er tilgængeligt her.

Talere: Fred gennem udvikling

De tre hovedpræsentationer begyndte med Helga Zepp-LaRouche, via videolink fra Tyskland. Hun er grundlægger og leder af Schiller Instituttet og har i årtier samarbejdet med sin mand, Lyndon LaRouche (1922-2019), om udviklingsdiplomati.

Den anden var H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian, Den

Palæstinensiske Myndigheds ambassadør i Danmark. Disse to fortsatte i dialog deres udvekslinger, der blev indledt på den tidligere internationale Schiller Institut-konference den 13. april, herunder om det presserendespørgsmål om, hvorvidt "politiske" forskelle skal løses, før "økonomisk" udvikling kan gennemføres.

Den tredje taler var Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, som er medforfatter til Schiller Instituttets bog fra 2017: *Extending the New Silk Road to Southwest Asia and Africa*, og har lavet den arabiske oversættelse af EIR-bogen: *The New Silk Road Becomes the WorldLand-Bridge*.

Helga Zepp-LaRouche begyndte sin præsentation med titlen: "Oase-planen: Fred kan kun opnås gennem udvikling" med de forfærdelige nyheder om starten på det israelske angreb på Rafah. Hun gav en global strategisk analyse af faren for regional og global krigsførelse og beskrev truslen om endog atomkrig fra optrapningen i Sydvestasien og som en udløber af NATO-Ukraine-Rusland-konflikten.

Zepp-LaRouche opfordrede diplomaterne til at samarbejde om at fremme "Oase-planen" som en løftestang for at nå frem til et nyt paradigme og en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, den eneste vej ud af den eksistentielle krise, som verden gennemgår. Hun beskrev sine ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som hun udsendte til international diskussion i 2022.

Stop drabene, begynd genopbygningen

H.E. Amb. Prof. Dr. Hassassian talte om temaet "Stop drabene og start genopbygningen". Han holdt en meget skarp tale om den igangværende tragedie for det palæstinensiske folk, konfliktens historie og hvad der er nødvendigt for at stoppe folkedrabet. Ambassadøren opfordrede de 12 lande, der var repræsenteret på seminaret, og det internationale samfund til at handle for at stoppe drabene, og han understregede behovet

for en politisk løsning baseret på palæstinensisk suverænitet og understøttet af økonomisk udvikling. Diskussionen omfattede spørgsmålet om en to-statsløsning for Israel og Palæstina og, hvordan man kan sætte Oase-planen på den internationale dagsorden.

Ambassadør Hassassian taler ud fra lang erfaring og engagement. Han er tidligere ambassadør i Storbritannien og Ungarn. Han var vicepræsident for Bethlehem University på Vestbredden og professor ved University of Maryland, hvor han udviklede et kursus i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina. Han var PLO's chefrådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status. Han har en kandidatgrad i internationale relationer fra University of Toledo, Ohio, og en ph.d. i statskundskab fra University of Cincinnati, Ohio. Se hans interview den 15. marts 2024 med Schiller Institutet.

LaRouches Oase-plan

Hussein Askary præsenterede konkrete områder af den økonomiske geografi og udviklingsprincipperne i Oase-planens tilgang under emnet "Det umulige er selvpålagt: Fred gennem økonomisk udvikling er den eneste vej frem i Vestasien." Han udfordrede især aksiomerne bag nulvækstbevægelsen og dens politiske udtryk. Han forklarede, at udviklingsprincipper er baseret på den virkelighed, at menneskeheden kreativitet forvandler naturen.

Askary brugte eksempler fra sin nylige rejse til Xinjiang for at vise den kinesiske udviklingspolitik for at gøre ørkenen grøn. I diskussionsperioderne kom der mange forskellige spørgsmål op, bl.a. om der er for mange mennesker i verden, og hvad man skal gøre ved terrorisme i Vestafrika, hvor han understregede behovet for økonomisk udvikling som en modgift.

At fremme en global Oase-plan

I løbet af diskussionsperioden besvarede Helga Zepp-LaRouche et spørgsmål, der kom op ved at appellere til det Globale Syd om at lade deres stemmer blive hørt.

Et konkret forslag blandt debattørerne er, at Oase-planen skal være på dagsordenen på nogle af de symposier om sikkerhed, der hvert år afholdes af fonde og nationer. Palæstinensiske stemmer kunne formelt anmode om dette. H.E. Ambassadør Prof. Dr. Hassassian tilføjede at få diskussionen i gang på universiteterne og understregede vigtigheden af Oase-planen som en katalysator for økonomisk udvikling og Schiller Instituttets og LaRouche-bevægelsens arbejde med at fremme den.

Den generelle reaktion på selve seminaret fra diplomaterne var, at de var taknemmelige for idéerne, som er meget forskellige fra det, der rutinemæssigt præsenteres. Som en asiatisk diplomat sagde: "Jeg er helt overvældet. Det vil tage mig dage at tænke over alle de nye ideer, der blev præsenteret."

Den umiddelbare mulighed for at udtale sig på en formel internationalplatform kommer kun to dage efter mødet i København, hvor FN's Generalforsamling den 10. maj har spørgsmålet om en palæstinensisk stat på dagsordenen til debat og formodentlig afstemning.

Helga Zepp-LaRouche rapporterede til Den Internationale Fredskoalition: "Det var et ekstremt vigtigt opfølgingsmøde på diplomat- og ambassadør niveau, og ud af dette møde kom en fuldstændig forpligtelse til at fortsætte organiseringen, løfte den op på et højere niveau ved at forsøge at få en stor international konference med deltagelse af stater om behovet for alvor at sætte Oase-planen, udviklingsplanen for hele regionen Sydvestasien, på dagsordenen."

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2023:

Stop folkemordet i Gaza. Fred gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via

Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Institutet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Institutet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Institutet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af

handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Institutet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan

Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at

det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der “Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR’s specielrapporter)”. Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

Der er en stor verden derude, der venter på, at “Vesten” skal slutte sig til den!

Den 6. dec. 2022 (EIRNS) – Mange mennesker hævder, at forslaget om, at nationer og folkeslag kan finde sammen til gavn for hele menneskeheden, er utopisk nonsens, aldrig vil ske og ikke er muligt, fordi enkeltpersoner, og derfor nationer, i bund og grund udelukkende lever “for deres egen skyld”, og ikke for alvor bekymrer sig om andre end “deres egne”. Det, insisterer visse, er “den menneskelige natur”.

Narendra Modi, premierministeren i Indien, en gammel nation,

hvis befolkning udgør en sjettedel af den samlede menneskehed, er lodret uenig i dette synspunkt.

Indien overtog formandskabet for G20-landene den 1. december. I en artikel, der blev offentliggjort samme dag på hans blog og i den indiske presse, skrev Modi, at Indien har til hensigt at bruge det år, hvor landet har formandskabet for denne gruppe af forskellige nationer, til at fremme "... et grundlæggende skift i tankegang til gavn for menneskeheden som helhed".

Han argumenterer: Menneskeheden har hidtil levet under forhold med knaphed og kæmpet om begrænsede ressourcer, og den er stadig "fanget i det samme nulsumspil" den dag i dag. Det kan nu ændres, for "i dag har vi midlerne til at producere tilstrækkeligt til at opfylde de grundlæggende behov hos alle mennesker i verden... Teknologien af i dag tilvejebringer ligeledes midlerne til at løse problemerne for hele menneskeheden." At opnå dette bør være dagsordenen for G20-processen, erklærede han.

Modi er klar: Det er ikke kun, at vi nu har midlerne til at tage os af alle, men det er menneskets grundlæggende natur at ville sørge for det. Premierministeren anførte:

"Nogle vil måske hævde, at konfrontation og grådighed netop er menneskets natur. Jeg er uenig. Hvis mennesker i sagens natur var egoistiske, hvad ville så forklare den vedvarende tiltrækningskraft af så mange spirituelle traditioner, der hylder, at vi alle grundlæggende er ét?"

Schiller Instituttet er helt enig! Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouches insisterer på at inspirere til begrebet "Én Menneskehed", som alle nationer deltager i, er i sidste ende baseret på det sidste af de ti principper, som hun fremlagde den 22. november som "stof til eftertanke og en dialog mellem alle mennesker, der er engagerede for at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer den

menneskelige arts varige eksistens". I hendes tiende princip fastslås følgende:

Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

Modi skrev, at "Indiens G20-formandskab vil bestræbe sig på at fremme denne universelle følelse af enhed". På to møder den 5. december foreslog han lederne af alle Indiens politiske partier og også sit eget, BJP, at de i løbet af det kommende år også skulle være med til at bringe denne diskussion til Indiens enorme, forskelligartede befolkning.

I dag har Ruslands velkendte økonom og nuværende minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Kommission, Sergey Glazyev, givet sit besyv med i denne globale dialog. Han postede Zepp-LaRouches ti principper på sin Telegram-kanal med kommentaren: "Gode forslag fra @ZeppLaRouche om principperne for overgangen til et nyt globalt sikkerhedssystem".

Den russiske præsidents assistent, Jury Ushakov, åbnede ligeledes det årlige Primakov-læsningsforum med en henvisning til de nye principper, der giver liv til nye institutioner. "[Man] kan allerede nu antage, at en ny stærk, konstruktiv kraft er ved at tage form på eurasiske jord, det, man kan kalde verdensflertallet, som forsvarer retfærdige og universelle principper og tilgange", sagde han og bemærkede, at Afrika og Latinamerika også afviser en verdensorden baseret på "regler bestemt af hvem som helst" frem for de fælles interesser.

Saudi-Arabien forbereder sig på at byde den kinesiske

præsident Xi Jinping velkommen på onsdag til en række møder i denne uge med deltagelse af omkring 30 nationer, herunder et kinesisk-arabisk topmøde og et møde i Kinas og Golfstaternes Samordningsråd. Kina har fremlagt sine egne principper for, hvordan man kan katalysere den generelle udvikling gennem landets Globale Udviklings- og Globale Sikkerhedsinitiativer.

Den verdensomspændende diskussion om de principper, som Schiller Instituttets Zepp-LaRouche forsøgte at fremprovokere, er i gang og breder sig hurtigt. Indien, Rusland og Kina udgør ikke små aktører!

Er det ikke på tide, at amerikanerne og europæerne stiger ned fra deres høje heste og slutter sig til resten af menneskeheden som bevidste partnere for at føre menneskeheden ind i en helt ny epoke, hvor nationer samarbejder til gensidig fordel for alle og enhver?

Det globale malthusianske oligarki, der er samlet omkring den britiske krone og dets amerikanske lakajer, betragter sig selv som en særskilt art og agter ikke give op så let. Men hvad så? Som den engelske digter og patriot Percy Shelley skrev: "I er mange, de er få".

Foto: RAJESH KUMAR VERMA, Pexels, CC0

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af

Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra

ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag, hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs.

retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for

enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikerne taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser. Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig

orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikens og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010 plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

Putin, Trump, Xi – Alle tre må mødes nu for at erstatte krig med økonomisk udvikling

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag, onsdag d. 15. januar, for at udvide støtten til Instituttets "Opfordring til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig" fra d. 7. januar. Aktivister på fem kontinenter vil mobilisere borgere, regeringsmedlemmer, diplomater og institutioner til støtte for appellen fra Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

D. 15. januar, som er Dr. Martin Luther Kings fødselsdag, er en dag for forsamlinger og aktiviteter på passende steder, og på de sociale medier, hjemmesider og alle former for engagement. Schiller Instituttet beder alle om at fejre Dr. Martin Luther Kings idéer og livsværk ved at organisere for fred gennem udvikling, som beskrevet i opfordringen til et hastetopmøde.

Hoved begivenheden, internationalt set, vil være ved FN i New York City, fra kl. 12 til 15, onsdag d. 15. januar.

Fra appellen som har cirkuleret verden over siden d. 6. januar:

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske

generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Amerika har ikke brug for britisk regimeskifte i Iran, men fred og økonomisk genopbygning i Mellempøsten

Den 12. januar (EIRNS) – Med både Rusland og Kina, der nu prøver at gribe ind med våbenhviler og genopbygningsprojekter i Sydvestasien og Nordafrika, er det bydende nødvendigt at

afholde et hastetopmøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin for at garantere stabilitet og tilvejebringe kreditter til økonomisk udvikling i denne store region.

Lad nu dette topmøde finde sted hurtigt, mens flertallet af amerikanere, der støtter deres præsident, ønsker fred, og sammen med senator Rand Paul fra Kentucky tænker: "Dette er tiden til at vende hjem. Den irakiske regering, den demokratisk valgte regering, ønsker, at vi vender hjem. Vi bør vende hjem". Lad dette topmøde blive afholdt, så der kan indgås aftaler og frigøres investeringer til at sætte gang i entreprenørmaskinerne i de lande, hvor amerikanere har været i krig igennem næsten 20 år.

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag den 15. januar, her [i USA] og rundt omkring i verden, for at støtte opfordringen, der blev udstedt af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, den 7. januar, om at afholde dette hastetopmøde mellem de tre stormagter.

Præsident Donald Trump sagde: "Vi har ikke brug for olien" fra disse lande – USA er den førende olieproducent i verden. Hvem kontrollerer krigshøgene, John Bolton, Mike Pompeo, Lindsey Graham, m.fl., der har overbevist ham om, at USA må "beholde olien" dernede, "opretholde baserne"?

Pas på med "regimeskifte", der atter viser sit grimme ansigt over med Iran og Irak; det er det britiske imperiums geopolitiske spil. I 1999 meddelte den britiske premierminister, Tony Blair, på World Affairs Council i Chicago, at regimeskifte nu ville være den "anglo-amerikanske" politik; igennem alle 16 år med Dick Cheney og Barack Obama var det sådan, alt imens amerikanske soldater døde, unge veteraner kom hjem lemlæstede og i chok fra års kampe uden en frontlinje, og narkotika- og alkoholmisbrug og selvmordsraterne steg og steg. For femogtres år siden, da briterne organiserede et kup for at styrte Irans

premierminister, Mohammad Mossadegh, fordi han havde nationaliseret det 'Anglo-iranske Olieselskab', bad de CIA om at hjælpe dem med den sidste del af kuppet. Og CIA leverede 'smæk for skillingerne' til briterne, hvilket fik dem til at gå til angreb og fordrive premierminister Mossadegh. Lige siden da, i de mellemliggende 65 år, er det blevet betragtet som et amerikansk kup i Iran!

Nu er den britiske ambassadør i Iran involveret i at starte "natlige gudstjenester", der udvikler sig til protestdemonstrationer, som angiveligt kræver omvæltning af regeringen – og som bliver bragt som forsidestof i samtlige europæiske og amerikanske medier.

Overvundet i sit forsøg på at skabe kaos og regimeskifte i Syrien; overvundet i sit forsøg på at udløse en optrapning mellem Amerika og Iran i de seneste dage; krigspartiet trapper atter op nu.

Præsident Trump blev til dels valgt, fordi amerikanere ønskede at afslutte 'regimeskifte' og gøre en ende på de evige krige. Hvem kontrollerer krigshøgene, der omgiver hans administration? Den britiske ambassadør, Sir (nu Lord) Kim Darroch, sagde – i hemmelige telegrammer – "det er os briter, der styrer dem; vi 'oversvømmer' zonen omkring Trump."

Schiller Instituttets aktionsdag, der afholdes på Dr. Martin Luther King, Jr.'s fødselsdag, søger at skabe et alternativ. Præsident Vladimir Putin fra Rusland har allerede grebet ind og organiseret våbenhvile på to krigsfronter, i Idlib, Syrien og i Libyen. Xi Jinping tilstræber en olie-for-teknologi infrastrukturaftale med Irak, alt imens han underskriver en handelsaftale med USA. Scenen er sat for præsident Trump til at møde dem på et hastetopmøde – væk fra evindelige krige; erstat olien med udvikling, og, på længere sigt, bring menneskeheden ud i solsystemet.

Askary beretter til Syrian Times, at krigsmagere fra det britiske imperium søger at stoppe den Nye Silkevej i Sydvestasien

Den 9. januar (EIRNS) – Syria Times, det officielle engelske online magasin, interviewede den 7. januar EIR's Hussein Askary og offentliggjorde hele afskriften af samtalen, der blev gennemført med Haifa Mafalani, under overskriften "Hussein Askary: Ved at dræbe General Soleimani i Irak, har Trump-administrationen sendt Verden ud i ukendt farvand."

Blandt mange punkter som Askary fremsatte, understregede han, at der er en større sammenhæng for det britiske imperiums geopolitiske intention om "endeløs krigsførelse" i kontrast til udsigten om fred gennem udvikling.

Askary sagde om det amerikanske attentat på Irans general Qasem Soleimani: "Det er meget sandsynligt, at Trump blev trukket ind i denne hensynsløse operation af neokonservative kredse og pro-zionistiske krigeriske individer og grupperinger. Disse kræfter er blevet ophidsede over de sejrige udfald i Syrien og Irak med udrensning af de amerikanske og britisk-støttede terrorgrupper, og med endelig at bane vejen for integrationen af regionen i Bælte og Vejinitiativet/Nye Silkevej fra Kina gennem Centralasien og Iran til Irak, og derefter Syrien og Middelhavet.

Præsident Bashar Al-Assad erklærede for blot to uger siden, at Bælte- og Vejinitiativet er Syriens måde at genopbygge, og

afslørede at Syrien har seks strategiske megaprojekter i denne henseende. Den irakiske premierminister Adil Abdel-Mahdi var i Kina i slutningen af september og underskrev mange væsentlige aftaler om udveksling af olie til genopbygning af infrastruktur. Dette var en revolutionerende udvikling. Men så snart han var tilbage i Bagdad, startede oprøret mod regeringen, og landet har befundet sig i en ny spiral af vold og usikkerhed lige siden.”

Askary afsluttede sit interview med at bemærke, at ”den iranske ledelse har udøvet en hel del ro og fornuft i vurderingen af dens reaktioner på amerikanske tvangsforanstaltninger i de seneste to år. Selvfølgelig ville en mere tilbageholdende reaktion være nyttig. Men det kræver garantier for, at sådanne kriminelle handlinger ophører, og at den nuværende amerikanske politik over for Iran ændres.

”Derfor opfordrede formanden for det Internationale Schiller Institut, fru Helga Zepp-LaRouche, Rusland og Kina til at gribe ind diplomatisk for at sikre at USA indser, at det ville være den rigtige måde at lette spændingen og sætte hele regionen på kurs mod fred og sikkerhed. At bringe regionerne ind i Bælte- og Vejinitiativet er nøglen til at få succes med denne indsats.”

Syria Times identificerede Askary i detaljer. ”Hussein Askary er en irakisk-født svensk statsborger. Han er Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut. Askary har arbejdet som økonomisk og strategisk analytiker i Sydvestasien og Nord- og Østafrika for det Washington-baserede ugentlige magasin Executive Intelligence Review siden 1996. Han er medforfatter til flere bøger om den Nye Silkevejsstrategi og dens indflydelse på verdensøkonomien.”

I begyndelsen af september 2019 gennemgik Mafalani Schiller Instituttets video fra 2016, ”Projekt Phoenix – Aleppo: The Eternal City”, som blev produceret og vist første gang på Schiller Instituttets konference den 25.-26. juni 2016 i

Berlin om "Menneskehedens fælles fremtid og en renæssance af de klassiske kulturer."

Kun et Trump-Putin-Xi-hastetopmøde kan forhindre krig.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 8 jan. 2020

I denne uges webcast fremhævede Helga Zepp-LaRouche sin appel for et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi med henblik på at nedtrappe spændingerne i Mellemøsten og skabe en omfattende fredsplan for regionen. Mens chokket fra USA's droneangreb, der dræbte den iranske general Soleimani, skubbede verden i retningen af en endnu større konflikt, skabte det samtidig et nøgternt øjeblik, som gjorde det entydigt klart, at en omfattende fredsplan bør være prioritet, og dette kan kun ske gennem samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina.

Helga henviser også til Patrick Lawrences nyeste artikel i Consortium News, hvor han kalder droneangrebet for en "paladsrevolution" af medlemmer fra udenrigs- og forsvarsministerierne. Læs hele artiklen [her](#).

PATRICK LAWRENCE: The Iranian General's Intent

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Mellemøsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse

og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialismen, og etablere en ny finansiel og strategisk arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på [LaRouchePAC.com](https://action.larouchepac.com) via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortede danske version på [skrivunder.net](https://www.skrivunder.net) her.

https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig

---

**POLITISK ORIENTERING den 7.
januar 2020:**

**Efter USA's drab af iransk
general: Trump/Putin/Xi
Jinping-topmøde nødvendigt
for at undgå krig og skabe
fred gennem udvikling.
Se også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

2. del:

3. del:

Lyd:

Global krig eller global

udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: "Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske

premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "olie-for-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industriparker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast.

Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskaleres til krig, for at undgå "søvngængeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter

i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realisere hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det “Amerikanske System” efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

Pelosi, i et ‘Ibykus-øjeblik’ (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, ‘House Speaker’, Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen “noget-for-noget”-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at:

"Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere

titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betrede". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjens var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svingagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Traner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";

2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitet tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det

første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevareeksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikere af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

***

Baggrundsvideoer:

Projekt Fønix:
Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad

I denne videofremleggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

Se videoen her.

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en

genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: Playlist: The World Land-Bridge & Global Development

---

I Syrien går tingene efter planen

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab.

Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at

undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi. Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober,

skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard Black om Syrien.

Schiller Instituttet afholder seminar om "BVI's rolle for fred og stabilitet i Vestasien og Afrika"

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner. En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for

videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Institutet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer denne mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang,

om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere to-statsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten Samarbejdet", og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport "Extending the New Silk Road to West Asia and Africa", der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche, herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-krisen.

Vil amerikanske styrker hjælpe Al-Qaida i Syrien på årsdagen den 11. september ?

LaRouchePAC den 9. september 2018 – Senator Richard Black fra Virginia rapporterer om hans netop afsluttede 6-dages tur til Syrien, herunder hans møde med præsident Bashar al Assad. Black siger, at hvis USA, Storbritannien og Frankrig afstår fra deres position, hvor de hjælper og bevæbner al-Qaida-terroristerne i deres forsøg på at vælte Assad, kunne krigen i Syrien bringes til ophør inden årets udgang.

Ny Rapport: OPERATION FELIX: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Genopbygningen af Yemen, efter den aktuelt igangværende,

destruktive, anglo-saudiske aggressionskrig er afsluttet, vil kræve et mirakel. Men det er præcis, hvad denne rapport foreslår. Miraklernes tid er over os. Mange mirakler er opnået, og mange andre er i gang. En ny æra i menneskehedens historie er gryet under BRIKS-nationernes lederskab (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), samt under den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativ (BVI). Disse to udviklinger har åbnet historiens porte for en ny og retfærdig verdensorden.

Kinas mirakuløse industrialiseringsproces hen over de seneste to årtier, der har løftet 700 million af landets borgere ud af fattigdom, er en stærk indikator for denne nye proces. Den kendsgerning, at Kina har tilbudt sine teknologiske kapaciteter, sin knowhow og sine finansielle resurser til partnere i udviklingslandene, så de kan gentage dette mirakel, udgør en stærk motivering for det yemenitiske folk og lederskab for at vælge de højeste ambitionsniveauer.

Det er i denne sammenhæng, at Yemen kunne rejse sig og opnå sit eget mirakel. Ligesom det lykkedes yemenitterne at præstere det mirakel, at de har modstået de mest ondsksfulde og magtfulde militærstyrker, således kan de – med en tilsvarende succes – præstere miraklet med at genopbygge deres land. Dette genopbygningsmirakel bliver naturligvis vanskeligere end det militære, men det bliver mere glædeligt og vil bringe alle Yemens borgere sammen – mænd og kvinder fra alle mulige dele af landet og fra alle forskellige baggrunde, som en forenet kraft til fordel for en hel nation.

Download (PDF, Unknown)

**Hussein Askarys tale på
Schiller
Instituttets konference, 30.
juni:
Hvordan Bælte & Vej
Initiativet
er i færd med at forandre
Afrika;
den eneste humane løsning
på flygtningekrisen**

Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på, og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på mudderet under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak.

NYHEDSORIENTERING   FEBRUAR 2018: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

Glæd dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Download (PDF, Unknown)

Stor succes for Københavner- seminaret: Forlæng den Nye Silkevej til

Vestasien og Afrika

Videoen fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Video from the diplomatic seminar in the afternoon:

Lyd fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Videoen fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Video from the evening meeting for Schiller Institute members:

Lyd fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Stor succes for diplomatseminar: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

København, 6. feb., 2018 – Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »**Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance**«, var gæstetaler på et seminar for diplomater, der blev holdt i København i går. De andre talere var Ghanas ambassadør til Danmark, H.E., fr. Amerley Ollennu Awva-Ashmoa, og formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Seminaret indledtes med en kinesisk folkesang, fremført af Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen. Arrangementet så deltagelse af fire ambassadører fra Afrika, Sydasiens og den tidligere Sovjetunionen, samt andre diplomater fra Sydvestasien og Østasien.

Desuden deltog en repræsentant fra et betydningsfuldt, dansk ministerium, en tidligere dansk ambassadør, en tidligere østeuropæisk ambassadør til Danmark, en professor fra et FN-relateret universitet, og en professor/parlamentsmedlem, der rejste hele vejen fra et østeuropæisk land særligt for at deltage i dette seminar. En afrikansk, politisk leder, en pensioneret selskabsøkonom, der har mobiliseret danske

politiske kredse for den Nye Silkevej, præsidenten for en international fredsorganisation, en forsker ved et dansk universitet og en seniorakademiker, der er ruslandsekspert, deltog ligeledes, så vel som også Schiller Instituttets kernemedlemmer i København og Jylland.

Her følger nogle af de ideer, der blev præsenteret på seminaret. Tom gennemgik kort Schiller Instituttets forslag, som udgjorde grundlaget for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Vi må opgive det dyriske, geopolitiske paradigme og i stedet samarbejde om at virkeliggøre det nye paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Tom diskuterede betydningen af den franske præsident Macrons besøg til Kina, og stillede spørgsmålet: Hvad med USA? Gillesberg briefede desuden de forsamlede om betydningen af det netop offentliggjorte Nunes-memo, som pegede på briternes, og ikke russernes, indblanding i det amerikanske valg. Dette kan være med til at befri Donald Trump til at bryde med det gamle paradigme. I skrivende stund udviser finansmarkederne stor nervøsitet, og det er absolut nødvendigt, at vore politikker bliver vedtaget. Dernæst introducerede Gillesberg Hussein Askary ved at fortælle om hans baggrund.

Hussein Askary: Hussein, der lagde ud med at fremvise og forklare LaRouches Trippelkurve, gennemgik de væsentligste punkter i specialrapporten og understregede, at Vestasien og Afrika kan og må foretage spring frem til de mest avancerede, og ikke nøjes med de mest primitive, teknologier. Han brugte tidl. præsident Obama som eksempel på det gamle paradigme, som havde forhindret Afrikas økonomiske udvikling, ved at citere fra Obamas tale, da han var i Sydafrika. Obama sagde her, at, hvis alle unge afrikanere fik et stort hus og en høj levestandard, »ville planeten koge over«. Hussein viste dernæst et billede af Obamas hus til 8 million dollars. Det er helt fint, at han har så fint et hus; men det er kriminelt at forhindre andre i at gøre ligeså.

Hussein citerede fra Xi Jinpings tale, hvor denne sagde, at

nøglen til at bekæmpe fattigdom i Afrika var at fremme industrialisering, det vil sige, fysisk økonomi. Schiller Instituttet promoverer ikke Kina som sådan, men vore egne principper. Med en gennemgang af rapportens anbefalinger sagde Hussein til seminarets deltagere, der repræsenterede mange nationer, at Schiller Instituttet kunne være med til at udarbejde udviklingsbanker for ethvert land, der ønsker at skabe sin egen kredit. (Han kom også ind på, hvordan Egypten havde gennemført en intern finansiering af den nylige udvidelse af Suezkanalen.) Moderne infrastruktur vil gøre Afrika 'mindre'. Afrika og Vestasien bør ikke blot eksportere råmaterialer, men derimod forarbejdede, værdiforøgede industri- og landbrugsprodukter. Kina ønsker at gå i retning af eksport af højteknologi og er med til at skabe optimisme i Afrika mht., at »Vi kan også gøre det«. Hussein anbefalede læsning af Xi Jinpings tale på den seneste, 19. partikongres.

Den Nye Silkevej handler ikke blot om jernbaner, men om transformation gennem videnskabelig opdagelse og kultur i form af udviklingskorridorer, hvor Hussein refererede til sin undersøgelse af, hvordan kinesernes opfindelse af papir havde gjort det muligt for den muslimske, videnskabelige renæssance at blomstre.

Se engang på omstændighederne i Afrika i dag, med langt flere, internt fordrevne end det antal flygtninge, det lykkes at nå frem til Europa. Ghanas præsident opfordrede ungdommen til at blive og opbygge deres lande. I takt med, at vi øger levestandarden, vil dette fordre en ny økonomisk platform med højere energigennemstrømningstæthed – kernekraft. Hussein afsluttede sit foredrag ved at vise et natfoto af Afrika i året 2015, og så Chance McGees vision af, hvordan det ville se ud i 2050, under LaRouche-overskriften, »Det er fremtiden, der bestemmer nutiden«.

Dernæst holdt Ghanas ambassadør en kort tale og bemærkede med glæde denne understregning af Afrikas industrialisering og erklærede, at hun var meget imponeret over det, kineserne nu

gør i Afrika, og over det, vi her fremlagde på vores seminar. Et udskrift af hendes tale vil senere være tilgængeligt.

Herefter fulgte en livlig diskussion, som ikke blev optaget, men vi vil senere skitsere de spørgsmål, der blev diskuteret.

Om aftenen blev der afholdt et sekundært seminar for Schiller Instituttets medlemmer. Her kom Hussein med den vigtige bemærkning, at han vidste, at russernes intervention ville transformere situationen i Syrien og føre til, at vore ideer fik mulighed for at blive udbredt i området, hvilket var grunden til, at han tog initiativ til, at denne nye rapport blev udarbejdet. Diskussionsperioden er inkluderet i optagelsen (udlægges snarest).

De to seminarer var resultat af en stor kampagne, der har udbredt invitationen om specialrapporten, Kinas Bælte & Vej Initiativ og Schiller Instituttets rolle, præsident Macrons tale og LaRouches Fire Love, samt den **danske oversættelse af en særlig introduktion til rapporten**, vidt og bredt til alle ambassader og regeringer, akademiske-, erhvervs- og fagforeningskredse og offentligheden, og som omfattede kontakt til professoren/parlamentsmedlemmet, der kom fra Østeuropa, og opkald til ambassader. Interventionen i mødet i Dansk Institut for Internationale Studier/Udenrigsministeriet, der er rapporteret andetsteds, var ligeledes end del af mobiliseringen.

På begge seminarerne blev LaRouchePAC's video-undervisningsserier i henholdsvis **LaRouches Økonomi (på dansk her)** og den **kommende undervisningsserie om Det Nye Paradigme** annonceret for alle deltagere.

Schiller   Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika« LaRouche PAC Internationale Webcast 19. jan., 2018, med Hussein Askary og Jason Ross, forfatterne af Schiller Instituttets nye rapport

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

(OBS! Se [invitation til seminar i København 5. febr. med Hussein Askary](#))

[Bemærk: Der er mange billeder, der hver er separat nummererede af de forskellige talere; det er selvfølgelig bedst at se videoen, -red.]

Vært Matthew Ogden: Det er 19. januar, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra larouchepac.com.

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny

rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

Det bliver emnet for aftenens udsendelse; men før vi kommer til det, vil jeg gerne lægge ud med at sige, at LaRouche Political Action Committee har indledt en national kampagne for at sætte betingelserne for valgene 2018. Som I ser her, er titlen for vores kampagne »Kampagnen for at vinde fremtiden«, og det er titlen på en erklæring, der nu cirkuleres i hele landet. Erklæringens indhold fremlægger de politiske prioriteter, der vil bestemme udfaldet af valgene her i USA i år, med hensyn til dette lands overlevelse. Vi er i det indledende stadie for at indsamle underskrifter på denne erklæring, og vi opfordrer seerne, især her i USA, til at underskrive denne kampagne. URL ses her på skærmen, og I kan også få organisationer i valgkredsene, medlemmer af delstatskongresserne, siddende medlemmer af USA's Kongres og i særdeleshed kandidater til offentligt (føderalt) embede, til at underskrive denne kampagne.

Indholdet af denne programerklæring er meget signifikant. Den kræver, at USA vedtager Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, dvs.: Vedtag Glass-Steagall for at rejse en brandmur mellem kommerciel, produktiv bankaktivitet og spekulativ bankaktivitet på Wall Street; for det andet, at indføre et nationalbanksystem (statsligt banksystem) i Alexander Hamiltons tradition; for det tredje, brug billioner af dollar i føderal (statslig) kredit til at løfte det amerikanske folk og for at skabe produktiv beskæftigelse på det højeste og mest avancerede teknologiske niveau; og for det fjerde, sæt et forceret program i gang, der går i retning af udvikling af fusionskraft og udvidelsen af bemanded rumfart.

Det er meget, meget vigtigt, at vi har indledt denne kampagne nu, for vi går nu ind i de sidste 11-dages nedtælling fra nu og frem til præsident Trumps State of the Union-tale den 30. jan. Indholdet af dette politiske programforslag må være

bestemmende for præsidentskabets politiske program her i USA. Som I ser, er vore to punkter på dagsordenen 1) Vedtag Lyndon LaRouches Fire Love, og 2) Gå med i den Nye Silkevej.

Det bliver emnet for vores diskussion i dag. For de seere, der evt. ikke ved det, så blev ideen om den Nye Silkevej først udarbejdet af Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Det var den daværende Eurasiske Landbro for at udvikle det eurasiske kontinents indlandsområder, som forbinder Øst og Vest. Det blev til den Nye Silkevej og blev kaldt således af præsident Xi Jinping i Kina, da han i 2013 vedtog dette. Det udviklede sig så til Bælte & Vej Initiativet, som var en forbindelse mellem den landbaserede Silkevej og udviklingen af en Maritim Silkevej.

Gennem LaRouche-bevægelsens lederskab udvides dette nu til ikke blot en eurasiske Ny Silkevej, men en Verdenslandbro, der omfatter alle Jordens kontinenter, inklusive Vesteuropa, Central- og Sydamerika, Nordamerika og for vores udsendelse her i dag i særdeleshed, Afrika.

Udviklingen af Afrika har ligesom været en slags lakmusprøve for menneskeheden i dag: Kina har taget denne udfordring op og har bestået prøven og sat standarden, som resten af verden må følge. Vi har set dette inspirere andre nationer, og for nylig har vi haft et meget signifikant gennembrud med den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina, hvor han mødtes med præsident Xi Jinping og erklærede, at Frankrig favner billedet af udvikling af verden gennem den Nye Silkevej, inklusive, at Frankrig ønsker at arbejde sammen med Kina om Afrikas udvikling. Dette er måske en bodsgang for Frankrigs kolonialistiske imperiefortid, men det, præsident Macron havde at sige, var meget signifikant.

Som I ser, så holdt han en meget signifikant tale i Xi'an, og i denne tale diskuterede han, hvad Kina har gjort for at udvikle Afrika og for at løfte 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og at Frankrig nu må imødekomme

opfordringen til at deltage i denne udvikling, især udviklingen i Afrika, i partnerskab med Kina. Her følger et par citater af, hvad præsident Macron havde at sige:

»Det er lykkedes Kina i de seneste par årtier at løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom ... Men jeg tænker også på Afrika. Kina har i de seneste par år investeret stort i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, som europæiske lande ikke har. Samtidig har Frankrig historisk og kulturel viden om Afrika, som giver det mange aktiver for fremtiden.

Vi må ikke gentage fortidens fejltagelser, med at skabe politisk og finansiell afhængighed under påskud af udvikling ... det turde være unødvendigt at sige, at denne udvikling kun vil ske i fællesskab ... Frankrig har erfaringen med en ensidig imperialisme i Afrika, der undertiden har ført til det værste, og i dag, med disse nye Silkeveje, der åbner op ... Jeg mener, at partnerskabet mellem Frankrig og Kina kan gøre det muligt at undgå en gentagelse af disse fejltagelser ... Det er en moralsk udfordring, og jeg håber oprigtigt, at vi kan imødekomme den sammen ... Det enorme arbejde, der gøres med infrastruktur og økonomisk udvikling, vil give et nyt ansigt til disse nye Silkeveje på det afrikanske kontinent.«

Som præsident Macron sagde, »det er en moralsk udfordring«; og nu får Afrika, der har været et af de mest underudviklede, fejlernærede, forarmede og tilbagestående steder på planeten, muligheden for en renæssance og for at blive et knudepunkt for udvikling for hele dette område af planeten.

Som jeg sagde, så er titlen på aftenens udsendelse »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«, og jeg vil lade Jason Ross introducere jer til Hussein Askary, og vi kan diskutere indholdet af denne specialrapport, der netop er udgivet.

Jason Ross: Jeg tror, vi skal gå direkte til Hussein nu.

Hussein Askary har arbejdet i området i mange år. Han er den, der oversatte *EIR's* Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til arabisk og lancerede denne oversættelse i Kairo på et møde med den egyptiske transportminister.

Hussein har arbejdet meget på dette. Sammen har vi skrevet denne 274-siders rapport, I ser her. I kan få en kopi af denne rapport på Amazon og direkte gennem vores site også, [LPAC.CO/ExtendedSilkRoad], I ser linket her for neden, for at få en kopi.

Og hermed, lad os høre fra Hussein.

(Her følger et engelsk udskrift af resten af udsendelsen).

HUSSEIN ASKARY: Thank you, Jason and Matt. I'm very happy to be on this show. The writing of this report, actually, which took us several months last year, together with you, Jason, and a great team of collaborators in the Schiller Institute, it was a bit of a paradox, because we were writing this report from the standpoint of the future, and therefore the tone is optimism in the report. But at the same time, when you look at the news from Southwest Asia, which people wrongly call the "Middle East," and Africa, the news that these regions are, you know, hell-holes and people are fleeing from there by tens of thousands, there's famines, there's wars, and all kinds of things. But, if you keep digging your feet into that so-called "reality," which is artificially created by geopolitics, you will

never come out and you will never be able to think clearly to solve the problem.

And therefore, as Lyndon LaRouche always says, it's the future that determines the present. It's our vision of the future which gives us the inspiration and the means of thinking

to change our behavior today. And this is something which we hope that with this report, too, and all the other campaigns we

are having, to change the minds of people, and of leadership, whether it's in the United States or Europe, or Southwest Asia,

or Africa – anywhere.

At the same time, we are not naïve, we are not in the ivory tower, sitting and drawing nice baths, but this is a very scientific study, based on LaRouche's idea of physical economy,

but also they are philosophical and humanist principles throughout this whole report and the project we are designing, which goes both humanist Christian tradition and also the Confucian humanist Chinese tradition. We have provided for the

readers of this report, a complete picture of what are the tools

needed, whether physically, or intellectually, scientifically and

morally, to be able to reach this future we are outlining in the

report.

And we are not simply just reporting on "great things" that have already happened, that China is doing, but we are drawing a

map towards the future: A future which Lyndon LaRouche already,

more than 30 years ago, when the African Union published the Lagos Plan of Action for the development of Africa, he criticized

the reaction to that policy by saying that you cannot adhere to the existing financial and economic and moral policies of the existing order, and at the same time achieve the development goals of Africa. You have to have a complete shift. And that shift is what Helga Zepp-LaRouche, the president of the Schiller Institute now says is the New Paradigm, the New Paradigm which has been launched by China and its partners in the BRICS, Russia and other nations, and many more nations are joining. Now, if we look at the first slide, the Silk Road, this is what Matt said in terms of our development of the idea – the LaRouches' development of the idea of the World Land-Bridge, to bring all the continents together. Now, the New Silk Road is already reaching West Asia and Africa. Egypt has been building the new Suez Canal to adapt to the Maritime Silk Road, and the other nations, like Ethiopia, Kenya, and others are already in collaboration and new railway systems have been built. So already on the ground, that's taking place. But what is needed is a larger vision which we provide. Now, also we have to reverse many of the old policies which have been followed, which have kept Africa impoverished, such as, for more than 200 years, Africa has been considered by the European colonialists and their partners across the Atlantic, as a looting ground – whether it is slavery, whether it is raw materials, plantations, and so on. And unfortunately, after World War II, the vision of Franklin Roosevelt was not implemented, because he died before the end of the war, and a wholly new type of

creatures took over in the United States. And the United States

also, with the “special relationship” with the British Empire became a partner in the looting of Africa. And companies we have,

like Anglo American, which is a corporation called Anglo American, very active in mining in Africa – I mean, the name tells you all about it.

But we just take a look at what has been happening in Africa in at least the last 10-15 years, the attitude, – that’s what is fascinating with the New Paradigm – the attitude of Europe and the United States toward Africa has always been that “Africa

is a problem,” while the Chinese see Africa as an “opportunity.”

Therefore, the focus by Europe and the United States, while they

were looting the continent, were just pushing aid programs.

Now,

the slide we have, number 2, here, is the “Foreign Direct Investments in Africa,” where we see the United States is the blue line on the top, and China is the red line, which is increasing steadily. The United States, something funny happened

in 2008 – there was the financial/economic crisis – then you have a dip in investments in Africa, but also what happens in the

United States is that the first African-American President is elected. And you see, from 2009, U.S. investments in Africa completely collapsed and came down to zero by 2015, while the Chinese investments increased.

Now, there’s a flip side to this argument, is because most of the U.S. investments in Africa are in the oil and mining sector. And with the collapse of the oil and mining prices, there

was no more interest; and Mr. Obama also launched the largest fracking operation on Earth in the United States, to make the

United States the biggest producers of fossil fuels in the world.

But China's investments continued all the same.

In the next slide, number 3, we see the level of investments by the Export Import Banks of the United States on the one hand,

which is the blue line which is completely dead, on the bottom;

the United States does not issue credit for exports any more to

Africa. But then we have the China Exim Bank increasing its investments, and more interestingly, is that the World Bank, which is the top, and you see where the failure of Western policy

in Africa has been: The World Bank has been investing more than

China in Africa, but it's a completely misdirected investment.

It's on tiny, tiny, small programs, there is no financing of large-scale infrastructure as China does; there are no transformative projects, and no new technology.

In the next slide, we can see we have a lot of hypocrisy, saying that the Chinese want to come into Africa to loot African

natural resources, and this image, number 4, shows a very clear

picture that it is actually the United States and the Western countries, but with the United States, the investments in Africa

have been mostly in the mining sector and the Chinese investments

have been very diversified, in construction, manufacturing, mining, and others, such as agriculture, for example.

We can see also, the next slide, is Britain. Now, China is the largest, and people think, is not the largest investor in Africa, yet. It's the United States and Britain which have been

the biggest investors in Africa. But as we showed the United

States is mostly interested in mining, energy, and metals; and here we have Britain, you can see the last 10 years of investments. ["U.K. Foreign Direct Investment Positions in Africa, 2005-2014"] And the last two columns in the breakdown into types of investments: The red one is mining, and the light blue is in the financial sector, which is also looting Africa's financial resources.

So that's really the picture. And in the final slide in this group, number 5, we have where the investments of the Import Export Banks have gone: The United States has 71% of all loans from the Exim Bank, although it has been very, very little, but 70% of it is in the mining sector; while China, the greatest chunk of the Exim Bank investments has been in the transportation sector. And of course, there's mining and energy, communications, water, and other – very, very important sectors for Africa's development.

Now, what we have, in addition to this looting of Africa, we have the hypocrisy which is very rampant in the West, like in Europe and the United States, that "we have to help Africa." Now, when they talk about "helping Africa" is simply very small relief projects to keep things as they are. And they usually talk about "sustainable development." Now, "sustainable development" does not mean that you build modern technology, technologies that we have in the United States or in Europe, whether it's in transport or power generation; it is absolutely forbidden to support

roads,
railways, nuclear power, hydropower – there is nothing like that. What they are proposing is simply, as President Obama, as we show in one of the slides, when he went to Africa, his idea, he had projects called “Power Africa,” for power generation in Africa, and we looked at the numbers and you know, the goal of Obama’s Power Africa is to keep Africa exactly as it is, with very, very slight changes here and there. And also what was being proposed was this idea of using solar energy, which everybody knows is not efficient to have a modern, industrialized economy.

So this has been a real problem in dealing with Africa. And as we have seen, that China has completely different idea about Africa –

ROSS: Hussein, why don’t we switch over to a clip we have of President Obama explaining what he thinks about African energy development?

PRESIDENT BARACK OBAMA: It’s going to be your generation that suffers the most. Ultimately, if you think about all the youth that everybody’s mentioned here in Africa, if everybody’s raising living standards to the point where everybody’s got a car, and everybody’s got air conditioning and everybody’s got a big house, well, the planet will boil over. [end video]

ROSS: That was President Obama in South Africa.

ASKARY: And in fact, that’s really revealing, because that’s his soul speaking, because they consider human beings as a

burden. Now, the United Nations statistics say that by 2050, the bulk of the world's population growth will take place in Africa.

And of the additional 2.5 billion new people, projected to be born between 2015 and 2050, 1.3 billion will be added in Africa,

which means Africa's population will reach about 3 billion people. Now, for Obama and the Malthusians this is a huge problem. But for China, this is a great opportunity!

And if we look, in 2015, which is very interesting, a complete contrast with what Obama's saying, when President Xi Jinping went to South Africa, the same place where Obama was speaking, in December 2015 at the Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), this is slide number 10, President Xi Jinping said something very interesting, which is really the spirit of the New Paradigm: What he told the African leaders is,

I quote, "Industrialization is an inevitable path to a country's

economic success. Within a short span of several decades, China

has accomplished what took developed countries hundreds of years

to accomplish and put in place a complete industrial system with

an enormous productive capacity." And then he continues and says,

"It is entirely possible for Africa, as the world's most promising region in terms of development potential, to bring into

play its advantages and achieve great success. The achievement

of inclusive and sustainable development within Africa, hinges on

industrialization, which holds the key to creating jobs, eradicating poverty, and improving people's living standards."

Now, wow! What a contrast! President Xi Jinping said that by using modern technology as scientific development, we have achieved miracles in China and this really applies to Africa, too, as developing nations. And he means it. So the Chinese now have turned the whole idea of "sustainable development" upside down. What people think in Europe and the United States about sustainable development means, pumps for water, the small solar panels – no! China's talking about [industrialization] and it's also the latest, the state-of-the-art technology available. Because this is also interesting from an economic-scientific standpoint, because what China experienced that instead of going back to square one, going back to the industrialization process where the United States and Europe started, with the steam engine – no, you start not with that, you start with the best technology available today, and that's high-speed railway for example. The same thing applies to Africa.

ROSS: You know, Hussein, you and I were both at a conference in November in Germany, in Bad Soden, and one of the speakers there was a Chinese professor He Wenping, who gave some talks about Chinese approach towards Africa. And since you're bringing up what China's policy is, why don't run a short clip of what she had to say, to hear it from a Chinese person directly?

DR. HE WINPING: But now, I think One Belt, One Road is entering 2.0 version—that is, now facing all the countries in the world. As President Xi Jinping mentioned to the Latin

American countries, “you are all welcome to join the Belt and Road.” In the Chinese “40 Minutes,” Xi said, all the African continent is now on the map of the One Belt, One Road, the whole

African continent, especially after the May Belt and Road Summit

in Beijing had taken place. ...

China’s One Belt, One Road initiative is relevant to countries, their own development strategy. For example, Ethiopia.

Ethiopia has now been named as the “next China” on the African continent. It’s not my invention, these words—many scholars have

been published talking about which country in Africa is going to

be the China in Africa, which means, developing faster! Faster and leading other countries forward. Most of them refer to Ethiopia.

Ethiopia has now reached an GDP growth rate, last year, as high as 8%...

So very quickly, let’s move to Africa. In Africa, we have commitment, that is the FOCAC, the full name is the Forum on China-Africa Cooperation. This forum was established in 2000, and

every three years there is a FOCAC meeting. The FOCAC meeting in

2015 took place in Johannesburg, South Africa. In that meeting,

President Xi Jinping joined the meeting, put forward ten cooperation plans, and pledged the money—as high as \$60 billion—to cover all ten areas: industrialization, agriculture,

infrastructure, finance, environmental protection, and more.

The Belt and Road is very good for Africa’s job creation. A lot of money has been earmarked to use for the industrialization

of Africa. Let me just highlight in my last two minutes, the

two

areas, like two engines—like in an airplane, if you want to take

off, you need two engines: One is industrialization, another is

infrastructure. Without good infrastructure, there's no basis for

industrialization—short of electricity, short of power, short of

roads, and then it's very hard to make industry take off.

We have done a lot. Africa now is rising. Before, Africa was regarded as a hopeless continent, more than 15 years ago. But now, with kite flying over, now it's Africa's rising time...

Just to show you another infrastructure map: the Mombasa to Nairobi railway that was just finished at the end of May. We are

going to build the second phase, from Nairobi all the way to Malaba in Uganda, and then that's an East African Community network. When this railway was finished—this is President Uhuru

Kenyatta, saying this laid the foundation for industrialization.

This shows people celebrating this railway connection, and this

shows a man holding a paper saying "Comfortable, convenient, very

soft, safe, and very beautiful." And here, very beautiful at 100

years old, a grandmother. [applause] [end video]

ASKARY: Yes, that's the spirit, that's the spirit of things that are happening in Africa, which is fantastic. But it's also

a certain projection of the happiness of the Chinese people and

their leadership in what they have achieved in their own country.

So China's saying, we have done this ourselves, you can do it, and we are committed to offering you everything we have achieved,

so you can also achieve yours. It's a win-win policy: It's good

for you, it's good for us.

It's completely different from what we have seen in the Western policy, which hopefully will change – what we mentioned

about President Macron, what he had said is really shocking for

me, too. And you see that the New Paradigm, it changes people's

souls. And this is very, very important that we are becoming more human than before, with these great achievements

So in any case, what we do in this report is, we took for example, if you look at slide 12, this is a map which the African

Union put together in the Lagos Plan of Action in 1982. But nothing has been done. This is for highways. Now, we don't prefer to have trucks travelling 10,000km from north to south; we

prefer more high-speed railway, standard gauge railways, and so

on. But this is the kind of vision which existed, but it was never implemented.

Our vision of connecting the whole African continent, and also with the so-called Middle East, that this could be done now.

We also believe that the Chinese intention is the same: To integrate all of the African nations, the populations and the natural resources of these nations, and utilize them for the development of Africa itself. Now, in 2014, which is my next slide [slide 13], the Prime Minister of China, Li Keqiang, went

on a tour in Africa. This picture is his meeting with the leaders of the East African Community, which Professor He

Wenping

just mentioned in her speech in the video you showed. He told the African leaders that China's intention is to help connect all

the African capitals with high-speed railway. One interesting thing which the Africans themselves say, is that when the Chinese

want to do something here economically, when they want to help,

they are not like the Europeans. The President of Uganda said,

they don't come here with lessons in democracy; they come here to

build things, they are not lecturing us. This is very interesting because China is not imposing anything on any nation.

It's inviting others and offering its capabilities. This was in

May 2014, and in just three years, we have the first standard gauge railway which is in the next slide [slide 14]; Uhuru Kenyatta, very proud, inaugurating the railway from Mombasa to Kenya. There was a British line which was called the Lunatic train, which was very slow, but it was designed to loot African

wealth. And also the Djibouti to Addis Ababa railway was built,

also in three years in record time, and so on and so forth.

So,

China is winning African hearts and minds by doing these investments, but doing them in record time and with no conditionalities involved.

In addition of course, some of the mega-projects which we are demanding be built and encouraging being built in Africa with

China's help, for example we have in slide 15 the Transaqua Project, which is an Italian-designed project to both refill Lake

Chad, which is drying up and threatening 30 million people's lives with drought. To bring just 5% of the water of the tributaries of the Congo River to Lake Chad through an artificial canal. But at the same time, connect East and West Africa with railway and roads to open these countries, which are Rwanda, Burundi, and Eastern Congo, the Central African Republic, Chad, and so on. These nations need outlets to world markets and also to import useful machines and so on. So, we have been propagating, as the Schiller Institute, for many years and trying to get the European Union and the United States to support this project; but they rejected it. Now China is proposing to start looking at this project, and a Memorandum of Understanding was signed with the Lake Chad Commission to have a feasibility study of this project; which is a huge project, but it will transform large parts of Africa, not because of the water itself, but because of the old infrastructure involved in the central part of Africa. The next slide [slide 15] outlines the impact area of this whole project. It will create massive agro-industrial centers in that part of Africa which is suffering the most. The biggest migration from Africa is from these regions into Europe. But instead of having all those young people drowning in the Mediterranean, trying to flee to Europe looking for a decent life, they can stay in their countries now and build their countries by giving them the tools to do that. Of course, there are also other projects, but what's

interesting about the Belt and Road is that it's also inspiring, not just helping countries, but inspiring countries to undertake plans which have been dormant for many years. But now the time has come; for example, the new Suez Canal project. There is also connecting to Europe from Morocco, which is the next slide [slide 16]; building a tunnel under the Strait of Gibraltar, connecting Morocco and Spain; and building a high-speed railway, the first high-speed railway in Africa is being built now in Morocco. There are new ports being built, and also a scientific, industrial city being built in cooperation with China. We have another connection between Africa and Europe; we have still not given up on Europe. We want Europe to its and technological potential to contribute to this project and help itself by contributing to Africa's development. We have the Sicily to Tunis tunnel and bridge connection to connect North Africa also to Europe; this is a mega-project, and so on and so forth. We have also the Grand Inga Dam which China is now interested in building on the Congo River, which will produce a huge amount of hydropower – 40,000MW of power – which is twice as big as the biggest dam in the world which the Chinese built in China; the Three Gorges Dam. The Inga Dam, or series of dams, will be twice as big as the Chinese Three Gorges Dam, and a Chinese company has made an offer to the government of the Democratic Republic of Congo; and there's also a counterbid by a Spanish company.

People should read the report; they should look at all the content and try to understand it with a completely new eye. The eye of the New Paradigm, which I think is very important. In conclusion, what I wanted to say initially, is that as we have in the last slide [slide 19] is this region which people call the Middle East; we call it Southwest Asia. It has been a horrific scene for the worst results of geopolitics and power politics. Regime change in Libya; regime change in Iraq; attempted regime change in Syria supporting terrorist groups. We have a horrible war in Yemen which should end immediately. It's the worst humanitarian catastrophe in the world right now, taking place in Yemen. You look at this region and say "How could this region get out of this Hell?" This is what Helga Zepp-LaRouche said: This year we should kill geopolitics. We should end geopolitics. The idea that nations have to undermine other nations; that nations are in competition with each other; that you have to weaken your adversaries; you have to undermine them, you have to kill them, you have to ruin their economy, destroy their infrastructure, so you can become a winner. That ideology is not really human. This has to end now and be replaced by the "win-win" idea, which is the more human kind of idea. The potential for enormous development exists in this region. It's the crossroads of the continents. Both the Belt and the Road pass through there. Forty percent of world trade passes through there. You have natural resources, you have human resources, you

have rivers; you have every element necessary to have a massive development process in this region, which will be the basis for establishing peace among the nations of this region and also the big powers. If the United States joins Russia and China in developing this region, this would be the biggest test for mankind. Of course, Africa is very important, but we have things happening in Africa. But, we still have a horrible situation in Southwest Asia, which can lead into new and maybe bigger wars than before. Therefore, I think what Helga is saying that if we use the Belt and Road idea, the idea of "win-win", to crush geopolitics, this would be victory not only for the countries of this region; this will be a victory for all humankind.

ROSS: Absolutely! It's a victory for a concept of mankind. One example that comes to mind is Yemen. Yemen is under constant Saudi bombardment; they've been victims of a war by the Saudis for some time now. Yemen has a very powerful movement within it for integration with the BRICS; a real sense of "Hey! Even though our conditions right now are what they are, this is our future; and we've got to have that future in mind. That's what we're going to make happen."

You think about the economic potential of Africa, and as you said, it's so clear, it's so obvious the economic potential in West Asia and Africa. Geopolitics is what has prevented this development. It's not that Africa didn't get the help that it needed; China is showing that it's an obvious thing to do. It was a deliberate decision to prevent development and to hold

Africa back for the purposes – as you described – of looting. A couple of examples that you brought up, just to bring out the contrast a little bit more: You brought up the Grand Inga Dam which would be located in the Democratic Republic of Congo; one of the poorest, most energy-poor per capita, very low energy availability. It's got the perfect site for a hydroelectric dam complex, making enough electricity for tens of millions of people. The World Bank pulls out funding on it, because it's a big project which of course, they're not going to touch because it would have a major development impact.

What I'd like to actually show is another voice from Africa. Professor He Wenping had mentioned that Ethiopia is sort of the China of Africa, and other African diplomats will say this as well; that Addis Ababa is sort of the unofficial capital of Africa. I don't know if everyone in Africa agrees with that. But I'd like to hear from Dr. Alexander Demissie, who also spoke at the Schiller Institute conference in November, and hear from him from a direct African perspective, what the impact of Chinese investment has been and what the future can be in Africa.

DR. ALEXANDER DEMISSIE: So today, what I'm trying to discuss with you, or to present to you, is what is actually this Belt and Road Initiative and how is that connected to Africa? What kind of long-term impacts when we talk about the Belt and Road Initiative and Africa?

So, this is a map [Fig. 1] I always present when I do presentations, and I ask people, "What do you see here?" It's a

very simple question. But what do you see here? Yes, you should see something. So, it's a rhetorical question; I'm not expecting you to answer me. But it takes usually several minutes until people realize what they see here. You see the absence of the American continent; that's what you see here. The absence of the American continent. By saying this, you see that the Belt and Road Initiative, the Chinese version of the Belt and Road Initiative, is absolutely Eurasian-oriented; meaning that starting in China, it is primarily Eurasian-oriented. The idea of the Belt and Road Initiative – probably even your idea back in the '70s – is the Land-Bridge that we have been discussing yesterday and today. Within this picture or map, you will see also Africa. Africa is prominent, Africa is not entirely in the center, but on the left side; and it should be part of the Belt and Road idea. It's primarily an infrastructural undertaking, so the Belt and Road Initiative we don't have yet political institutionalization. We have infrastructural ideas, we have corridors; but we don't have yet political institutions. If we talk about the Asia Infrastructure Investment Bank or the Silk Road Bank, these are just connected to infrastructure; they are not political ideas. And interestingly, this idea fits perfectly into the current African needs. What are the current African needs? The current Africa need is infrastructure development. Africa wants infrastructure and the aspiration – I'm going back here to the Agenda 2063, that has also coincidentally been coming

up 2013 together with the Belt and Road Initiative. Africa wants a good infrastructure connection, a good internal interconnectivity. So, the idea coming from China is perfectly fitting into the idea actually happening or discussed within the Africa continent.

We see now an actor coming in. China is an actor coming in and literally taking or doing part of those needed works. This is a huge – at least from the African perspective – this is a huge plus for many African countries. The idea of the Belt and Road Initiative, which is actually coming only in 2013; we see that it is helping what has been taking place on the continent between China and African countries since the year 2000. We see this that China has clearly declared that they would like to see Chinese-African cooperation moving into development of highways, regional aviation networks, or industrialization. Also we see that China has been given a lot of clarity to the African Union's infrastructure development for Africa. This program has approximately 51 different programs, and this is translated into 400 different physical projects. I speak about ports, and streets, and telecommunication lines, whatever you require for a nation to function, or for a continent to function.

What we see in Africa now is that since at least two years, there is a growing corridorization in the China-Africa relationship. As corridorization, I mean that not single countries are any more important, but entire regions are becoming

more important for China. This is a huge departure from a single, bilateral country-based approach towards corridor development. If you look at Africa corridors, the map on the right [Fig. 2], we see right now as we speak today, there are around 33 different corridors that have either been developed, or are under development, or are thought out and need to be developed. Corridors do nothing else than combine two different areas, and by doing so also creating a development initiative, a development paradigm.

Let's go to East Africa. So now, this is Africa; I'm aware that the plans for these things have been in the drawer for a long time. We know also that a lot of American research institutes played a very good role in creating those plans in the '50s and '60s, especially in Ethiopia. The Grand Renaissance Dam that is being built in Ethiopia, goes back to American scientists that have been creating those ideas in the '60s. It's being built already now. So, a lot of ideas in East Africa have been already on the table for decades, but no one was able or willing to pay for it. But now a lot of money is coming out of China, so these infrastructure – and how this can change the life of the people is easily described. The transportation of cargo from the Djibouti port to Addis Ababa used to take three days. Now, with the train, it's already 10 hours. So now we can imagine what kind of economic activity will happen to this one corridor development, or one infrastructure within this community. [end video]

ROSS: I just wanted to read another short excerpt from Alexander Demissie. Towards the end of his presentation, he said, "The problem as I see it, is that the traditional partners are still in the old paradigm of thinking. They still think with traditional assumptions. Africa is seen as an aid-dependent continent; not a continent full of opportunities. It is still seen with the wrong mindset. This is one of the biggest problems, and it has to change."

So, I think our report does a very thorough job of addressing the whole gamut of issues here. What the historical errors have been, or not errors, but cruelties or injustices that have occurred towards Africa, towards Southwest Asia with the use of geopolitics, with the use of looting rather than development. As well as what some of the ideas are today that hold back the potential for development. The ways that environmentalism is used; the ways that there shouldn't be any net growth of the human species are used. This is the basis, for example, for the World Bank refusing any loans to coal or to large hydro plants. But you're not going to develop a continent with solar panels, as much as Obama might have wanted to have done that. The other issues are in regards to economics. That there is this prevailing and totally wrong view about economics that looks for financial returns as being the metric; as opposed to going beyond GDP and saying how are we changing life expectancies? How are we changing productive potential? What's the long-term value

of helping a nation to develop in a partnership? This is the sort of thing. So, the report goes through all of this; it goes

through what the specific projects are that are needed. It goes

through something that's very important for policymakers – how to finance it. How the hopes of trying to get investment, of trying to get loans from private banks for these big projects; it's simply not going to fly. The use of national banking, as China has done both domestically as well as with its ExIm Bank with these two large rail projects in Africa in particular in Kenya and the Addis Ababa to Djibouti railroad.

So, I think we've heard from China, we've heard from Southwest Asia, we've heard from Africa. Let me ask you, Hussein, if you have any words that you would like to direct towards our American viewers. What would you tell Americans? What should we be doing?

ASKARY: Exactly! I had also in mind to say that, because we need to hear from Americans. I don't think it's a good idea

that the United States is not on the map of the Belt and Road; but I think a different United States should be involved. I'm very sure that if President Franklin Roosevelt, President Kennedy, Dr. Martin Luther King must be very happy now for what

is now already starting to happen in Africa. They might feel sorry for the lost time, but I'm sure they are happy. Americans

should look back at that best of American tradition and work with

ideas of Lyndon LaRouche and the LaRouche PAC and LaRouche's associates, because the United States will not become great again

with the team that President Trump has. America will be great again with the ideas that the LaRouche PAC, the ideas of Franklin

Roosevelt, the Hamiltonian idea of a national credit system, rather than depending on Wall Street. These things will make America great again, but it also will help the United States to have a completely different policy in the world; which will make the people around the world see the United States with completely different eyes. Right now, the United States is not so liked around the world; not because of Trump, but because of previous administrations' war policies, their hypocrisy. As you showed in Obama's case, their policies would lead to genocide. So, the United States is not really a popular country around the world, but this can shift. In order for that shift to happen, there should be a shift inside the United States in the mind and the soul of the American people. I'm sure the kind of work you are doing in LaRouche PAC would help greatly.

OGDEN: And that's exactly what we are doing with this campaign to win the future statement. As I said in the beginning of the show, we're initiating a national mobilization to bring together all of the constituent layers – regardless of party, political orientation – around a vision of economic development for the United States and for the world. If you just imagine the kind of way that the world could be transformed in the next 15 or 20 years with what China has begun doing in Africa; something that people thought was impossible. They just disregarded Africa and said well, this is just where you're going to have

impoverishment and backwardness. Now, this could seriously become a hub of development for the planet. But take that and extend it across the Bering Strait into the Americas; have a rail link between Eurasia and North America. Then imagine an entire development corridor down through the central part of North America, through the heartland, the farm country in the Midwest; down through Mexico, across the Darien Gap into Central and South America. Then also, extend the Maritime Silk Road to the Caribbean. That vision of what could happen in the Western Hemisphere is the extension of the sort of optimism that you now see China bringing to Africa.

So, as I said, I think it's the great moral test. Emmanuel Macron was absolutely right; he said it's a moral challenge what the nations of the world do to collaborate to bring development to the African continent. I think we can be very happy that it's because of the leadership over decades of the LaRouche movement, of you Hussein. What you've been doing; what you did to collaborate with Jason to put together this extraordinary Special Report. I know that this is being listened to in the highest levels of power across the African continent and in Southwest Asia; we have evidence of that. The invitation that you received, Hussein, from the Egyptian Transportation Ministry, and other examples. So, we have to proceed with that kind of confidence that we are, indeed, shaping the policy for the future.

So, let me put on the screen one more time; this is the

vision of an economic renaissance – this is the Special Report that Jason and Hussein collaborated in authoring. That is available; you can find the link to that on the screen here – LPAC.CO/ExtendedSilkRoad. It's a very thorough, book-length Special Report. This is something that is not just important for the African leaders and for China. This is something that is very important for the United States. This is something that we should be considering when we talk about what is US foreign policy, and those disgraceful graphics about the plummeting of US investment into Africa over the course of the last eight years during the Obama administration. That needs to be reversed; and it needs to be reversed by bringing the United States and China into a "win-win" collaboration for the development of these areas.

We are going to proceed with this campaign to win the future. And we're asking you to endorse this, to join our mobilization, and to make sure that this becomes the policy parameter for the 2018 election. None of the melodrama, not the soap operas, not all of the secondary and tertiary issues. These are the questions which will determine the future of the United States and the survival of our country and what our role is in respect to this New Paradigm that we've just been discussing on the show today.

So, again, we have 11 days between now and President Trump's State of the Union address. We are putting these two items on the agenda. The United States must adopt LaRouche's Four Economic Laws, and the United States must join the New Silk Road.

So, Hussein, is there anything that you want to say in conclusion before we end this show today? Any special messages for our viewers, both in the United States and internationally?

ASKARY: I think it's a great opportunity for people now to get this report, take to themselves the scientific, even philosophical and other ideas that are in the report which are necessary. As you said, it's for everyone; it's not only for Africans. I think the main target of the report should be Europeans and Americans, because we need these kinds of ideas more than at any time before. We have problems here in Europe with the infrastructure, with unemployment. You have massive problems in the United States. You need to have these ideas for your own sake, too; but there is enormous potential that exists in Europe and the United States that could be revived. But that has to be done in the right way; and the right way was outlined by Mr. LaRouche, but we put it in very clear terms in this report. I hope people will get the report and learn something and push the policymakers in the United States to also do the same.

OGDEN: Wonderful. Thank you very much, Hussein, for joining us. And thank you to Jason for joining me here. I think we have a lot more to come. So, a very exciting report here today. Help us circulate this video; send it out to everybody that you know; share it on social media. Let's get these ideas to permeate the United States. Thank you very much and please stay tuned to larouchepac.com.

Invitation til seminar med Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også til terrorismen.

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review (EIR)* inviterer dig hermed til at deltage i et seminar med fokus på vores nye rapport:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Dato: mandag, 5. februar, 2018

Tid. Kl. 19:00

Sted: Valby Kulturhus, lokale 3, 3. sal

Valgårdsvej 4-8

2500 Valby

(ved Valby Station)

Fri entré.

(Mødet afholdes på engelsk; dansk tolkning er muligt.)

☒ **International gæstetaler:** Hussein Askary, medforfatter af rapporten; koordinator for Vestasien for Schiller Instituttet og *EIR's* redaktør for arabiske anliggender.

☒ **Taler:** Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; *EIR's* bureauchef i Danmark og tidligere kandidat til Københavns borgmester med sloganet, »København skal med i den Nye Silkevej«.

Information:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33 eller 35 43 00 33

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller si@schillerinstitut.dk

Om seminaret:

Kinas Nye Silkevejsprojekt er i færd med at frigøre det utrolige vækstpotentiale, der findes i Afrika og Vestasien.

Dette seminar vil præsentere nogle af de væsentlige aspekter i Schiller Instituttets nye rapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien (Mellemøsten) og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«.

Rapporten forklarer projekter, der er foreslået, og dem, der er under opførelse og kommer med forslag til et nyt niveau for konnektivitet og økonomisk infrastruktur for området. Den diskuterer ligeledes det nødvendige, videnskabelig-økonomiske livssyn og de metoder til finansiering, der kræves for at virkeliggøre disse programmer.

Den fremtidsvision for Sydvestasien og Afrika, der præsenteres her, er af en helt anden karakter end noget, læseren har modtaget fra de almene mediers eller tænketankes beskrivelser af disse to områder.

Her følger et uddrag af introduktionen:

»Gennem Bælte & Vej Initiativet (BVI) tilbyder Kina resten af verden sin knowhow, erfaring og teknologi, støttet af et finansielt arsenal på \$3 bio. Dette er en stor mulighed for Vestasien og Afrika til at virkeliggøre drømmene fra æraen efter Anden Verdenskrig, drømme, der desværre er blevet saboteret i årtier. Det dramatiske infrastrukturunderskud både nationalt og interregionalt i Vestasien og Afrika kan, ironisk nok, i dette nye lys anses for en stor mulighed. Selvom mange andre industrinationer i Europa, Asien og de amerikanske lande har teknologiske og arbejdskraftkapaciteter ligesom dem i Kina, så mangler de visionen og den politiske vilje til at anvende disse kapaciteter, og til at finansiere deres anvendelse. Eftersom Vestasien og Afrika i kombination er et så strategisk vigtigt område for både Øst og Vest, er det således et perfekt sted til at bringe kapaciteterne i verdens nationer ind i et konkret projekt for fredeligt samarbejde og udvikling.«

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review*, samt

dets stiftere og internationale ledere, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, har ført kampagne for, at Europa og USA aktivt skal tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, siden dettes begyndelse i 2013. Schiller Instituttet har leveret de fundamentale, konceptuelle principper, som blev udviklet efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, der gav verden en gylden mulighed for fred gennem udvikling. På trods af afvisning fra den vestlige politiske og finansielle elites side, så fortsatte vi med at føre en international kampagne for dets vedtagelse.

I øjeblikket omfatter BVI's økonomiske alliance 70 lande i Asien, Afrika, Øst- og Sydeuropa, og Syd- og Mellemamerika.

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også terrorismen.

I denne sammenhæng vil seminaret også udforske den internationale, strategiske betydning af den franske præsident Macrons udtalelse, den 8. januar, om, at Frankrig fuldt og helt vil gå sammen med Kina for at bygge den Nye Silkevej, samt handle for at få hele Europa med om bord. Dette sender nu chokbølger igennem hele verden, idet det repræsenterer en politisk vending. Macron sagde bl.a. i sin tale:

»Jeg mener, at det Nye Silkevejsinitiativ kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen. Silkevejene var trods alt aldrig rent kinesiske ... disse veje er altid fælles. Og, hvis de er ruter, kan de ikke kun være ensrettede. De må gå frem og tilbage. Jeg er således rede til at arbejde hen imod de annoncerede mål. Programmerne for veje, jernbaner, lufthavne, maritim og teknologi langs Silkevejene kan bibringe respons til infrastrukturunderskuddet ... At gøre vore finansielle resurser fælles, offentlige såvel som private, til

projekter på tværs af grænser kan styrke konnektiviteten mellem Europa og Asien og videre endnu, til Mellemøsten og Afrika ... Det er op til Frankrig, og med Frankrig, op til Europa at bidrage med sin egen forestillingsevne til dette forslag, og at arbejde på det i de kommende måneder og år.»

Macron hyldede Kinas arbejde i Afrika og opfordrede Europa til at deltage i det, som en konstruktiv respons til sine forbrydelser, begået i sin historie som kolonimagt i Vestasien og Afrika. Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som blev ført af Frankrig og andre europæiske magter i Afrika og andre steder, og gå med i det nye paradigme.

Macrons tale har allerede skabt en ny geometri i Europa. Tre dage efter talen meddelte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, at EU vil komme med et forslag til et »udkast til en sammenkobling for det eurasiske kontinent«, der skal sammenflettes med Bælte & Vej Initiativet.

Schiller Instituttet understreger, at tilslutningen til den Nye Silkevej må gå hånd i hånd med en vedtagelse af Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, for at undgå et nyt finanskarak, værre end i 2008, gennem en Glass/Steagall-bankopdeling og en forøgelse af den nationale produktivitet gennem udstedelse af statslige kreditter til moderne infrastruktur og videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Vi håber, alle vil være i stand til at deltage i dette tankevækkende seminar, hvor der også bliver tid til diskussion.

Rapporten kan købes før eller på seminaret.

En dansk introduktion til rapporten vil ligeledes være tilgængelig.

En detaljeret indholdsfortegnelse og den engelske introduktion til rapporten kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=22868>

Se den korte version nedenfor.

Information til bestilling: The Schiller Institute's Special Report

Extending the New Silk Road to West Asia (Middle East) and Africa:

A Vision of an Economic Renaissance

Af Hussein Askary og Jason Ross.

November, 2017, 246 sider. (A4-format)

Pris:

Afhentning: 375 DKK; almindelig post: 400 DKK; quick mail: 420 DKK. Elektronisk pdf: 200 DKK

Telefon 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Betaling til Schiller Instituttet i Danmark:

Homebanking: 551-5648408

Giro: 564-8408

Eller købes kontant på, før eller efter seminaret.

Indholdsfortegnelse, kort version:

Preface

Introduction

Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa

Chapter 3: The Economic Science behind the World Land Bridge

Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure

Chapter 5: Demography and Development

Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road

Appendix—Case Study: Syria's Reconstruction Project Phoenix
103

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration

A. The Nile Basin and East Africa

B. Southern Africa

C. West and Central Africa

Chapter 8: Africa – Water Resources Development

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear!

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa's Vast Agricultural Potential

Chapter 11: Africa in Space

Chapter 12: Conclusions and Recommendations

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa

Homepages:

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Andre sprog: [Click here](#)

Schiller Instituttet i Danmark:

Sankt Knuds Vej 11. kld., t.v., 1903 Frederiksberg C.

www.schillerinstitut.dk

si@schillerinstitut.dk